

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob točkah, četrčkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obajne izdanje stane: za jeden mesec f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece f. 2.—, za pol leta f. 4.—, za vsa leta f. 18.—
Narednine je plačevati naprej na naročbo brez priložene narednine se uprava ne ozira.
Poznamo štivilke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 sv. izven Trsta po 4 sv.

EDINOST

Oglas se računa po tarifi v petih; za naslove z debelimi črkami se plačuje precej, kolikor obsega navadnih vrst. Poštana, osmrtnice in javne zahvale, domaći oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, kor nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Narednine, reklamacije in oglase sprejema upravništvo ulice Molina pišecole št. 3. II. nadst. Narednine in oglase je plačevati leso Trst. Odrte reklamacije se praste postitine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„P odnosi je mod“.

VABILO

na javni narodni shod,

ki ga sklicuje pol. društvo „Edinost“

v gostilni gospoda Ivana Sancin-Sira (kampanja Kronest), pri Sv. Mariji Magdaleni zgornji v nedeljo, dne 10. januarija ob 3¹/₂ uri popoldne.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Utemeljevanje resolucije radi osnutja okrajnega glavarstva za tržaško okolico.
3. Eventuelni predlogi.

Tržaški in okoličanski Slovenci!

Sedaj vam je prilika, da pokažete svoje zanimanje za javne stvari Vaše občine, in po tem takem tudi za svoj lastni blagor. Vsakemu bode prilika, da pove, kar mu je na srcu. Politično društvo „Edinost“ sklicuje zaporedoma shode po okolici, a okoličanom je dolžnost, da se v velikem številu udeleže teh shodov in da posežejo tudi v razpravo, kajti le tako izvedo bodoči poslanci, česa želi in zahteva ljudstvo.

Odbor političnega društva „Edinost“.

Javni shod

polit. društva „Edinost“ dne 1. januarja 1897. v Rojanu.

(Dalje)

Zborovalec Ivan Marija Bole se je oglašil o točki „eventuelni predlogi“: Le par besed bi hotel spregovoriti o našem šolstvu, ki je zares „zmešano“. V IV. italijanskem oddelku se podušuje slovenski po trikrat na teden. Saj so velika večina otrok Slovenci. Ali kako se zanimajo za ta pouk? Od 50 otrok jih zahaja komaj 10—12, a nikdo jim nič ne reče zaradi tega. To je žalostno. — Ali kako se postopa na drugi strani? Kadar pa je v slovenskem oddelku pouk v italijanski, gorje otroku, ako zamudi. Stariše in otroke gotovo zadene kaznen. Kam jadramo torej, ali res jadramo v Afriko? Priporočal bi torej odboru pol. društva „Edinost“, da nam pomore v tem pogledu in predlagam, da bi se sklenila resolucija v tem smislu. (Pohvala).

Predsednik Mandič: Jaz menim, da bi bilo najbolje, ako bi se gospod Bole pridružil resoluciji, ki jo je doposlal danes gospod Pertot Andrejev iz Barkovelj in ki se glasi:

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski pisatelj Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

Med tem, ko so plesni gostje mnogobrojno dohajali, mešajoči se med tiste, ki so bili povabljeni na obed, med tem, ko je orkester ubiral svoja glasbila ter so se z lernjoni oboroženi plesalci kosatili pred belimi toaletami mestrnih damic, ubežal je bil ženin, oplasen od vsega tega preziranja, s svojim prijateljem Planusom — Žigo Planusom, trideset let že blagajnikom hiše Fromontov — v malo, s cveticami okrašeno galerije, čigar z ovijajecimi se rastlinami natisnjene tapete delajo zeleno ozadje za pozlačene dvorane Vétourjeve. Tam sta bila vsaj sama ter sta si lahko kaj povedala.

„Žiga, stari prijatelj... jaz sem zadovoljen...“

Žiga je bil tudi zadovoljen, a Risler mu ni dal časa, to izgovoriti. Sedaj se ni več bal jokati, sedaj je vzkipele vse veselje njegovoga srca.

„Pomislil vendar, prijatelj moj!... Kako je to čudno, da je deklica, kakoršna ona, hotela imeti ravno mene! Saj jaz vendar nisem lep, in tega pač ni trebalo, da mi je tista ženščina davi to

Zborovalci na shodu polit. društva „Edinost“ v IV. okraju trž. okolice odločno protestirajo proti krivičnemu lovu na slovenske otroke od strani magistrata, ter prosijo slavno vlado, da odpravi to krivico.

Zborovalec Kamuščič: Čuli ste najvažnejšo in najžalostnejšo tožbo — tožbo o šolstvu. Šola je najvažnejši činitelj. V šoli prihajamo do spoznanja samega sebe, si nabiramo naukov, spoznavamo verske resnice, se učimo ljubiti narod in svoje roditelje. To važnost šole pozna prav dobro tudi naš mestni magistrat. Do leta 1868 je bil res nekak „mir“. Ali zakaj? Ker so bili okoličani nevedni in si niso znali pomagati proti učenim možem na magistratu. Ko pa se je tudi med Slovenci zapričelo narodno gibanje, jel je magistrat paziti še posebno, da šola v okolici ne bo nudila prave narodne vzgoje in uklenil je v šole pod svojo voljo. V ta namen je jel pošiljati svoje ljudi na okoličanske šole, ljudij, ki provzročajo, da so te šole zmešane. Slovenski jezik se krati na teh šolah, ker učitelji sami ne znajo tega jezika. Zasnovano se je lovenje na slovenske duše. To lovenje se ne neha do smrti. Nedolžne otročiče silijo v laške vrtce. Potem, ko despe otročiči do blizu 6. leta,

povedala — to sem že sam vedel, brez nje. Vrh tega mi je dvainštirideset let... In kako je mičnal Bilo je toliko drugih, med katerimi bi si bila lahko izbirala mlajših, prijetnejših, o mojem ubogem Franu, ki jo je tako ljubil, še ne govorim ne... A teh ne! ona je hotela svojega starega Rislerja... In do tega je prišlo tako smešno... Dolgo časa sem jo že videl vedno žalostno in vso izpremenjeno. Mislil sem pač, da malo grenke ljubezni tiči v tem... Z materjo sva iskala ter si ubijala glavo, da bi uganila, kdo bi utegnil biti... Kar je nekega jutra gospa Chébeova prišla v mojo sobo ter je rekla vsa solzna: „Vi ste, ubogi prijatelj... Vi ste tisti, katerega ljubim“. In res sem bil jaz tisti, jaz! He, kdo bi se bil kdaj to mislil?... In kako je to čudno, da me je v enem letu dvakrat doletela tolika sreča... najprej družnik hiše Fromontov, potem pa mož Sidonije... O!...“

Ta hip se je privrtel v mali salon plesoč par, nošen od takta šumne, drsajoče valčkove melodije. Bila sta nevesta in Rislerjev družnik, Georges Fromont, oba jednako mlada, oba jednako elegantna. Razgovarjala sta se polglasno, vklepaje besede v ozke kroge valčkove.

„Vi se lažete...“ je dejala Sidonija malo blede,

vsprejmejo ga v šolo, tudi če nima še zakonite dobe, ako hoče vstopiti v italijanski oddelk, samo da polnijo italijanske razrede. Drugače postopajo glede na slovenske šole. V poslednjih je strogo prepovedano vsprejemati otroke pred zakonito dobo. Učiteljstvo se ne sme ganiti, ker je odvisno. Ako bi bil učitelj toli drzen, da bi hotel poučevati na zdravi pedagogički podlagi, hitro bi bil pozvan na odgovor. Učitelji so le sence. Ako delajo za magistrat, ali vsaj molče, imajo mir. Ako bi dobili okrajno glavarstvo, bi dobili z istim tudi okrajni šolski svet. In skrajna potreba bi bila, da se nehalo sedanje tužne razmere, ki nam vzrejšajo ljudstvo, ki samo ne ve, kaj je. To so belne razmere, ko nam pošiljajo učiteljev iz hribov tridentinskih (Vrišč in klici: Vanzetta!), učiteljev, ki izrivajo tudi iz cerkve naše slovensko petje, ki raznarodujejo naše otroke. Taki imajo seveda vso veljavo na magistratu in dobivajo celó doklade in morda še kako peterožarno zvezdico po vrhu. — (Pohvala).

Resolucija Bole-Pertotova se je vsprejela soglasno.

Zborovalec Enenkeli: Prijatelji Slovenci! Želeti bi bilo, da bi nam vsako leto doneslo zboljšanja toliko naših političnih, kolikor tudi gospodarskih odnošajev.

Ali pa se res čutite zadovoljne? Ne verujem. — Česa moramo v prvi vrsti želeti mi Slovenci? Osvoboditi se hočemo nasilstva, ki nas sleherni dan zasramuje na javni ulici, v naši lastni hiši. (Burne pritrdjevanje.) Mi okoličani moramo zahtevati, da se povsem jednako postopa znami kakor z meščani, toliko v političnem, kolikor v gospodarskem pogledu. Ali ne nosimo tudi mi istih bremen? Zato vam pravim: čas je tu, da združimo svoje vrste. Ako ljubite svoje sinove, o čemer sem uverjen, postavite se na noge v zakonito borbo zoper nepravico! Združimo se v plemenito obrambo načela naroda. Da čujete, kar je rekel neki veliki francozki filozof: Narod slovanski je bodočnost naše stare Evrope! Poglejte, kako plemenito je srce slovansko! Kar se dostaje plemenito s tistim rahlim nasmehom na ustnicah.

In on, še bledeji od nje, je odgovoril:

„Jaz se ne lažem. Moj strijo je hotel ta zakon. Bilo mu je umreti... Vi ste bili odpotovali... Nisem se upal odreči...“

Risler je od daleč občudoval to dvojico:

„Kako je zala! Kako dobro plešeta!...“

Ko pa sta ga epazila plesalca, spustila sta se drug drugega, in Sidonija je naglo stopila k njemu:

„Kaj? tukaj ste? Kaj pa delate tukaj?... Povsod vas iščejo. Zakaj pa niste tam?...“

To govoré mu je z mičnim kretanjem nepotrpežljive žene naredila na kravati nov voz. To je Rislerja vzradostilo, in skrivaj se je nasmehnil Žigi: ves srečen, čuteči to malo roko v rokavici na svojem vratu, ni opazil, da so se drobni prsti treali.

„Dajte mi roko“, je dejala potem in odšla sta v salone. Poleg njenega dolgega oblačila z belo vlečko je bil Rislerjev nemoderni in slabo prilagajoči se frak še bolj kmetiški, a frak se ne da popraviti kakor voz na kravati: treba ga je bilo torej pustiti, kakoršen je bil. (Pride še.)

nitega čustvovanja, nas prav nič ne nadkriljujejo naši sosede.

Nujno in potrebno je, da bi se v velikem številu snovala slovenske šole, zato, da se ne boče poitalijančevala naša kri. Kako naj se povzdigneta naša kultura in naše slovstvo, ako naši otroci zahajajo v italijanske šole? Slavni angleški pesnik Sheakspear je rekel: Razvoj naroda se zrcali v njega literaturi. Nikdo nima pravice, da bi drugim narodom usiljeval svoje šege, svoje običaje in svoj jezik. In gorje tistemu narodu, ki si pušča usiljevati! Mi smo Slovenci, naši sinovi naj ostanejo Slovenci in mi hočemo umreti kakor Slovenci. (Frenetično ploskanje in živio-klici.)

Josip Katalan: Res ne vem sam, kako bi začel. Pa saj ne treba mnogo govoriti, saj vsi poznate naše razmere. Vsi veste, kako so izbacili društvo „Zarja“ iz cerkve. Znani učitelj Vanzetta je hotel upropasti to društvo, toda ni se mu posrečilo. Ua mož dela v smislu izreka, ki ga je bil storil neki viši uradnik na magistratu: ko bomo imeli duhovne in učitelje v svojih rokah, bode okolica naša. Tako daleč smo že, da se na pokopališču trzaskem odurno odklonili malospomenik na grob nekega otročiča, ker je bil napis slovenski. Proti takemu postopanju moramo tudi mi odločno nastopiti. Kaj niti svojih mrtvih ne bomo smeli več častiti? Veste tudi, kaj se je zgodilo minolo nedeljo, povodom nekega pogreba. Oblasti so nam dovolile vse, župnik pa zabranil. (Vrišč.) Toda društvo se ni uklonilo, čeprav je morale vse ljudstvo stati na hudi burji. Predlagam torej nastopiti protest:

XIII. javni shod v Rojani, sklican po pol. društvu „Edinost“ dne 1. januarja 1897. odločno protestuje proti postopanju župnika Jurca nasproti veliki večini ljubljanskih slovenske narodnosti ter prosi udano prec. škofjski ordinarijat, da ukrene potrebno, da se vrnejo fari rojanski stare pravice ter s tem doseže prejšnji mir v tej fari.

Slovani leta 1896.

(Zvršetak.)

Avstro-ogerske Slované je vedno primernišče poštovati brez Poljakov, ker poljsko plemstvo je sposobno jedino za to, da tlači vsak vzlet slovanskih strank. Tudi letos je bilo le redko naključje, da bi se ne bile poti ostalih Slovanov krizale s poljskimi. Pravo soglasje je bilo letos med ostalimi Slovani našega cesarstva v tihih ali glasnih protestih proti izrabljenju in zlorabljenju izmišljenega in domišljenega madjarskega milenija. Slovansko dijaštvo je bilo prvo, ki je najodločniše izrazilo se proti mileniju. Za dijaštvom po so stale množice slovanskega naseljenja in so tako one popravljale, kar so zanemarjale parlamentarne stranke. A tudi poslednje so soglašale v tem, da pogodba z Ogersko se mora zasnovati drugače, nego je veljala doslej. Načelno proti duvalizmu so se obračale le nemške antisemitske stranke, v tem ko so vsled svojega oportunitizma slovanske stranke omejile se na zgolj ekonomiško stališče ter s tega stališča uprte se proti dosedanji kvoti, proti carinski in trgovinski zvezi in nekoliko tudi proti privilegijem, ki jih imajo Madjari pri avstro-ogerski banki. Nezakonitosti in krutosti madjarsko-židovskih gospodarjev ob državnozbornih volitvah pa uže niso našle slovanskih strank sloznih, in tu so izpolnili jedino nemški antisemiti svojo dolžnost, ko so najstrože obsodili madjarsko korupcijo, razkrito najbolj ob istih volitvah. Tako so ostali ogerki Slovani tudi letos brez prave moralne pomoči od tostranskih Slovanov, in v tem pogledu so se zagrešili najbolj Mladočehi, ki so popustili točko moralne in kulturne vzajemnosti avstro-ogerskih Slovanov. Ti Mladočehi žanjejo sedaj najtoplejšo zahvalo celó po velikonemških listih za izjavo v drž. zboru, da pripoznavajo trozvezo in se omejujejo zgolj na prijazna odnašanja avstro-ogerske diplomacije k Rusiji.

Dosedanji nimbus prave slovanske stranke so letos Mladočehi izgubili, in to je posledica njih separatizma in nesposobnosti, da bi bili privlekli k sebi druge slovanske stranke in tako vstvarili kompaktni klub, zastopajoči skupne interese cislitavskih Slovanov posebe in moralne interese avstro-ogerskih interesov v skupnosti.

Slovanske stranke so letos prodale važno nasledstvo ne za dano, temveč za obečano in niti ne gotovo obečano lečo! Uklonile so tilnik za dvom-

ljivo drobitničarstvo, izgubile so ponos o veljavi slovanskega življa, in v tem, ko ruski narod toržestvoje v politiki in napredku kulture, ponižujejo se naše slovanske stranke, kakor da bi ne bilo za nje drugega sredstva, nego — jarem! Ko bi bili slovanski narodi zreli dovolj, napraviti tabula rasa, pometi bi s takim zastopstvom, da bi nikdar več ne vstalo in narodom upravljalo prevažne interese v dobi, katera je za te interese kazala letos jako ugodno. Žal, da ima cislitavsko Slovanstvo premalo dejanski nezavisnega novinstva; poslednje ne gode, da bi plesali poslanci, temveč pleše, kakor seljubi gosti raznim psevdovoditeljem!

Kakega poslušajočega voditelja, kakoršni so bili Clam Martinic, Palacky in še Rieger, cislitavski Slovani sedaj v obče nimajo, še manj pa takega, ki bi znal po skupnem programu in taktično družiti slovanske stranke. To je tudi mnogo zakrivilo, da so slovanski narodi razdejani, in da so njih stranke zlasti letos toliko nizko padle v cislitavskem skupnem parlamentu. Nesposobnost za obče stvari je dalje zakrivila, da cislitavski Slovani niso niti letos zasnovali posebnega osrednjega publicističnega organa ter so tako ostali brez vsake skupne brambe. Pač pa so neposredno ali posredno odobrili tudi letos povišani dispozicijski fond osrednji vladi, da more poleg drugih sredstev tudi s tem pomočkom snovati in podpirati novine svoje vrste. Te novine po svoje tlačijo vsako „radikalno“ pojavljenje slovanskih strank in zagovarjajo občo protislovansko politiko in na znotraj še vedno znani stari „liheralni“ sistem.

Torej vladi, ki si itak sama more pomagati, znajo meriti slovanske stranke velike vsote za oficijozni tisk; sebi pa ne znajo vstvariti niti organčka, ki bi vsak teden zavračal stvarno, kar zagreše vladni in drugi protislovanski listi. Taka je bila sebičnost in kratkovidnost slovanskih strank tudi letos glede na posebno položnje še večja, nego prošlih let. „Zmernost“ se priporoča, „zmernost“ je zavladala v krogih slovanskih novin in dejateljev, in „radikalstvo“ je izgubilo v parlamentu poslednje sledove. Z „radikalizmom“ v grob, z „zmernostjo“ na površje! To je geslo vladnih glasil in organov slovanskih strank na novo l. 1897!

No tolažba, kakor za druge narode, je tudi za slovanske v tem, da se množe po številu, da si duh vedre vedno bolj, da se krepe gmotno in kulturno, da se poštrevajo vedno širše množice. Te množice so pridobile tedi v pogledu na avstrijski osrednji parlament novo politiško pravo, in če bode od začetka kaos vsled večje udeležbe v zastopstvu večji, naposled se vrenje izčisti, in dobiček bodo imeli le narodi, samovolja voditeljev pa se v toliki meri zmanjša, in tudi vlade bodo računile v večji meri z zastopstvom mas, nego z dosedanji skupinami posebnih interesov; vsaj v tem pogledu ni bilo letošnje leto neugodno, in je perspektiva za bodočnost vsekakor tolažilna. Boji pa čakajo i nadalje slovanske narode; zato pa bode pred vsem toliko potrebnišče vzgajanje značajev, močatosti, odločnosti in ne le razumove modrosti.

Bodi leto 1897 na vse odločilne strani ugodno. „Sl. Svet“.

Iz Ljubljane.*)

Due 3. januarja 1897.

Čenjeni Vaš list je objavil v zadnjem času nekoliko dopisov iz Ljubljane, ki se večinoma bavijo z narodno stranko in njeno politiko, zlasti pa z vprašanjem uličnih napisov v Ljubljani.

Dopisnik pravi, da nemškutarstvo na Kranjskem zopet vzdiguje glavo ter namigava, da je tega kriva politika „narodne stranke“, ki baje ne brani dovolj odločno slovenskih interesov. Slovenci, živeči v pokrajinah, so dovezetni morda za taka podtikanja, ker nimajo prilike neposredno opazovati naših razmer in našega položaja in jim torej manjka ona podlaga, katera jedina daje poročstvo za nepristransko in objektivno presojanje politike „narodne stranke“.

Res je, da se je s stranko veleposestnikov v deželnem boru kranjskem sklenil nekak modus vivendi, ki pa je bil opravičen tem bolj, ker je znano, da je klerikalna stranka, ki si je bila priborila o zadnjih deželnozbornih volitvah nekoliko

* Ta dopis sme prejeti iz krogov „narodne stranke“ na Kranjskem in ga objavljamo, držéci se načela, da onemu, ki je bil obdolžen, ni smeti kratiiti prilike, da se zagovarja.

novih mandatov v kmetskih občinah, nameraval v prvi vrsti podkopati upliv in delovanje „narodne stranke“ ter uničiti sploh vse napredno gibanje. Nakane klerikalne stranke so bile jednako opasne slovenskim kakor nemškim naprednjakom. Umevno je torej, da se je tudi lahko našel modus za skupno defenzivo. „Narodna stranka“ je vsprejela to skupno defenzivo, in da je ravnala prav, pokazali so uspehi deželnozbornskega delovanja. Nasproti napadom, ki se ponavljajo v ljubljanskih dopisih „Edinosti“, pa je treba izrecno konstatovati, da „narodna stranka“ kompromisu z nemško stranko deželnega zbora kranjskega ni žrtvovala niti jedne točke narodnega programa.

Nasprotniki „narodne stranke“ izkoriščajo v svoje namene zlasti sklep občinskega sveta ljubljanskega, s katerim je le-ta odklonil dr. Gregoriča predlog, naj bi se napravili v Ljubljani samo slovenski ulični napisi, in naj bi se še enkrat provocirala razsodba deželnega odbora, ki je — kakor splošno znano — pred dvema letoma razveljavil mestnega zastopa sklep glede samoslovenskih napisov. Vsled one razsodbe je dal napraviti mestni župan gospod Hribar za novo otvorenje in pa v zadnjih letih prekrščene ulice in trge dvojezične napise, a tako, da se nahaja slovenski napis na prvem, nemški pa na drugem mestu ter da so črke slovenskega napisa v razmerju prebivalstva petkrat večje nego li črke nemškega napisa. V mejah, katere je določila razsodba deželnega odbora, je to korak, ki pač ne govori za ono popustljivost „narodne stranke“ nasproti nemškemu elementu, katere ljubljanski dopisnik „Edinosti“ ne more ostro dovolj grajati.

Dr. Gregoriču, katerega stranka je tačas, ko se je „narodna stranka“ odločno potegovala za samoslovenske ulične napise v Ljubljani, katere je, kakor znano, nasvetoval sedanji župan, povzročila znano razsodbo deželnega odbora; istemu dr. Gregoriču, ki tačas ni imel besedice v prilog samoslovenskim napisom, temveč je z vso vneto zagovarjal dvojezične; istemu dr. Gregoriču danes ne ugajajo napisi, ki jasno pričajo o superijoriteti slovenskega elementa v Ljubljani, marveč isti dr. Gregorič hoče, da se mestni z stop odloči zopet za samoslovenske napise. Zakaj? Zato, ker si je na ta način pri nerazsodnejših ljudeh lahko pridobiti nimbus narodne odločnosti; ob jednem pa se vendar-le meče nasprotniku pod noge poleno.

Narodna stranka v občinskem svetu seveda ni šla na limanice dru. Gregoriču, dobro vedoča, da bi tak sklep bil neizvedljiv. Deželni odbor, v katerem pristaši „narodne stranke“ nimajo večine, bi seveda ostal pri prvi svoji razsodbi. Vsaj odbornik Povše se je izjavil v tem smislu na stavljeno mu vprašanje. A recimo, da bi deželni odbor odobril tak sklep, kaj bi bila posledica? Ali bi Ljubljana potem po uličnih in hišnih tablicah res dobila slovensko lice? Ne varajmo se! Nemški hišni posestniki obdržali bi na svojih hišah dosedanje nemško-slovenske tablice ali pa jih nadomestili celó s samonemškimi in, žal, skoro polovica, in to najlepših hiš ljubljanskih, nahaja se v njihovih rokah. Vsakako dobi terej jasnejši izraz prioriteta slovenskega prebivalstva v Ljubljani po sicer dvojezičnih napisih, ki pa v vsakem oziru dajejo prednost slovenskemu imenu. Takih napisov se po dogovoru ne bodo branili tudi tukajšnji Nemci, katerih občina ne more siliti, da si dadó nabití na svoje hiše take tablice, kakoršne bi ona hotela. Po teh tablicah pa zadobi še le Ljubljana slovensko lice, kakoršnega sedaj še nima.

A za ta modus govori še neka druga praktična okolnost. Velikonočna katastrofa leta 1895. je osodepolno zadela naše mesto. „Narodna stranka“, katere politika meri tudi na to, da se Ljubljana, kakor metropola slovenska razvija ne le v duševnem, temveč tudi v materijelnem oziru, zastavila je vse moči, da se Ljubljani po grozni katastrofi zopet pomore na noge, in da se iz katastrofe povzdigne prenovljena in lepša nego je bila kedaj. Zato pa je treba složnega delovanja vsega prebivalstva našega mesta in interesom mesta ljubljanskega naravnost škodoval bi taisti, ki bi v sedanjih razmerah po nepotrebnem in brez poročstva za vspeh razburjal duhove nemških prebivalcev, ki so že večinoma sprijaznili se sedanjim položajem. Mestnega zastopa čakajo še velike in težke naloge in apelovati mu bode še često na

postrvovalnost in domoljubje prebivalstva brez ozira na narodnost. Bilo bi torej skrajno neprevidno, razdirati premirje in dr. Gregoriču na ljubo začeti boj, v katerem bi mestni zastop zopet podlegel brez dvojbe.

Naposled še nekaj. Vsemu nemškurtarjenju v deželni odboru — pravi dopisnik — so vzrok tisti Slovenci, ki so dru. Schafferju dali tako moč, sebi pa privoščili — „nedelavnost“. Temu zlobnemu podtikanju nasproti moramo pač konstatovati, da je deželni odbor kranjski poleg mestnega magistrata ljubljanskega jeden tistih uradov, v katerih se največ slovenski uraduje. Le to, kar koncipira dr. Schaffer in pa v redkih izjemah deželni glavar Detela, izdaje se v nemškem jeziku, vsi ostali deželni odborniki in vsi deželni uradniki uradujejo samo slovenski. Glede deželnega odbornika dr. Tavčarja, na katerega očitveno leti očitanje nedelavnosti, se pač sme omeniti, da vodi v deželni odboru najvažnejši referat — občinske zadeve — in da nima nikakega zastanka. Lepa nedelavnost, kaj ne?

Cenjenemu uredništvu „Edinosti“, ki tako radovoljno odpira predale svojega lista emanacijam dra. Gregoriča in malega številca njegovih somišljenikov, pa bi smeli priporočati morda v interesu dobre stvari, naj bi se dobro informovalo, predno svoj list, ki sicer s toliko vneto zagovarja koristi naroda slovenskega, vsprejme neopravičene obtožbe proti „narodni stranki“, ki slej ko prej visoko drži narodni prapor. Saj dotike z „narodno stranko“ j ne manjka.

Strančica dr. Gregoriča se pri nas resno ne upošteva. Mi ravno dr. Gregoriča od blizo poznamo. S to okolnostjo imela bi računati tudi „Edinost“ in to tem bolj, ker je apravičeno upanje, da se dožene trajna sprava med narodno in konservativno stranko in bi bilo več kakor čudno, ako bi glasilo primorskih Slovencev svojo taktiko nadaljevalo tudi nasproti združeni narodni stranki na Kranjskem, sledi dr. Gregoriču, ki boče seveda slej ko prej delal slogo — po svoje.

To se mi je zdelo potrebno povedati sine ira et studio.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 5. januarja 1897.

Državni zbor. Seja zbornice poslancev od minolega torška je bila dokaj znamenita, toliko v šolskem pogledu, kakor tudi v marsičem drugem. Glasovalo se je o srednjih šolah. Tu so Nemci stavili predlog, naperjen proti takozvanemu slovenskemu gimnaziju v Celju, in zmagali so se 109 glasovi proti 88. Med prvimi so bili nemški liberalci, nemški fortschrittlerji, nemški antisemitje in nemški nacionalci. Med enim 98 so bili Poljaki, Čehi, Slovenci, Hrvatje ter par nemških konservativcev. Obžalovati je, da je manjkalo toliko slovenskih poslancev. Od členov nemške katoliške stranke se ni nobeden udeležil glasovanja. Kar jih je bilo v zbornici, so se odaljili. Vspehu glasovanja so Nemci burno ploskali, a posl. Šušteršič im je zaklical, da naj se sramujejo, a oni so kričali še bolj.

V razpravi o ljudskem šolstvu je govoril posl. Spinčić ter je slikal bedno stanje ljudskega šolstva po Istri in postopanje oblasti. V zaključku svojega govora je omenjal tudi slovenskih šol v Gorici in v Trstu ter je odgovarjal na kratko ali jedrnatu posl. Luzzattu na njega govor, katerega smo že omenjali v našem listu. Govorniku so pritrjevali in čestitali Hrvatje, Slovenci, Čehi in Poljaki. Za Spinčićem je govoril poslanec Koblar o šolstvu na Koroškem, Štirskem, v Trstu in v Gorici. Tudi ta govor je bil odobran.

Odprava časniškega kolka. Posl. Russ je že sestavil v imenu proračunskega odseka poročilo o svojem predlogu za odpravo časniškega kolka. Poročilo povdarja, da bi se novinstvo po Avstriji mnogo povzdignilo po odpravi kolka, kar bi zopet povzdignilo razne industrije. Moralni dobiček pa bi bil ta, da bi lažje prodirala volja ljudstva, javno mnenje. Predlaga torej, da se časniški kolek odpravi že 1. marcem 1897 za ono čas, ise, ki ne izhajajo več ko po trikrat na teden, za ostale liste pa 1. januarjem 1898.

Položaj na Kreti. Iz Aten javljajo „N. Fr. Pr.“: V raznih krajih v bližini mesta Kaneje so napadali Turki večeraj (4.) kristijanske seljake. Jednega so ubili, jednega hudo ranili. — Protivalstvo Kaneje je neizmerno razburjeno vsi: teh

napadov, kajti bati se je, da se bodo taka nasilstva ponavljala prepogostoma. Razsodni ljudje mislijo, da hočejo Mohamedanci zavleči ali kar jednostavno onemogočiti izvedbo obljubljenih reform.

Različne vesti.

Osebnost. Tukajšnji policijski ravnatelj vladni svetovalec Kr. Busich, je odpotoval na Dunaj. Za časa njega odsotnosti je vodstvo policijskega ravnateljstva poverjeno svetovalcu Budinu.

Italijanske propovedi. „Primorski list“ piše: „Tržaške Slovence prosimo, naj se pomirijo in naj zaupajo v pravičnost in previdnost svojega višjega Nadpastirja. Od pristojne strani smo dobili naslednje pojasnilo. Že leta 1895. je bivši tržaški škof, presv. g. Glavina, bil odločil, da se pošlje v Barkovlje, Rojan in Škedenj po enega duhovnega pomočnika, ki bi pridigal tudi italijanski ter podučeval krščanski nauk na tamošnjih laških šolah. Visoka vlada je v sporazumenju z magistratom sistemizirala plače dotičnim gg. kapelanom in jim priredila stanovanje v Barkevljah in v Rojanu. Kasneje je magistrat poprosil, da se nastavijo gg. kapelani. Ordinarijat je odgovoril na to, da za zdaj ne more poslati nobenega, ker nima za to sposobnih. Za tem je prosil magistrat, naj bi se, ako ni mogoče poslati v Rojan kapelana, vsaj župniku naložilo, da bi on poleg slov. pridige tudi italijanski pridigal. Kaj je hotel ordinarijat na to odgovoriti, potem ko je že odločil, da se dovoli v Rojanu italijanska pridiga? Da je bil dosleden, je odločil: slovenska pridiga boče zjutraj in pri veliki maši; krščanski nauk popoldne ostane kakor doslej; edino mej prvo in veliko mašo, ob 9. uri, boče maša z italijansko pridigo. Slovenci torej niso vsled tega odloka ničesar izgubili. Ordinarijatu pa se je zdelo potrebno preskrbeti v Rojanu tudi italijansko pridigo, ker biva tam zadostno število Lohov; kakor je tudi v mestu za Slovence preskrbljeno, da slišijo božjo besedo v svojem jeziku. — Še enkrat: zaupajte očetovski skrbi in ljubezni Tistega, ki vam ga je poslal Bog!“

Mi jemljemo seveda spoštljivo na znanje to pojasnilo, o katerem si moramo misliti, da je je doposlala kompetentna cerkvena oblast gori omenjenemu goriškemu listu. Potrebno pa je, da tudi mi še enkrat par besedami označimo svoje stališče glede na to vprašanje.

Mi nismo načelno nasprotni temu, da bi se tudi malemu številu Italijanov v župniji rojanski delila služba božja v njih materinem jeziku. Temu ne moremo biti načelno nasprotni že zaradi tega, ker bi bil v protislovju sami seboj, ko zahtevamo dosledno, da bodi popolna pravica Slovencev v mestnih cerkvah. Da se je uvela tudi italijanska propoved v cerkvi rojanski ob drugačnih okolnostih, živ krst ne bi bil ziniž žal-besede. Da so pa nastale take okolnosti, radi katerih smo se morali postaviti po robu, okolnosti, ki nas silijo v to, da smatramo uvedenje italijanske propovedi v Rojanu kakor čin, naperjen zoper slovensko narodnost — na tem nismo krivi ne mi in ne župljani rojanski, ampak izključno kriv je nekdo drugi. Mi nismo krivi, da je zadobilo to vprašanje narodno politiski značaj. Mi obžalujemo to od srca. Ali kdor je obdržal v spomin neslane demonstracije ob umeščanju sedanjega župnika rojanskega, kdor je čital, kako so italijanske novine odmerjale sedanjemu župniku v Rojanu ulogo italijanizatorja, kdor je čul, na kako čuden način — ne emu abnti hujšega izraza, da si bi bil umesten — je ta župnik z lece doli naznanjal spremembe v cerkvi rojanski, in kdor pozna način, kako so se na pri kavih jubeh nabirali podpisi na prošnjo za uvedenje italijanske propovedi: ta mora biti vznemirjen! Ponavljamo še enkrat: da se je uvela italijanska propoved ob drugačnih okolnostih in za župnikovanja župnika, ki bil drugačnega mišljenja in drugačne — mavi, nego je veleč. g. Jurica, živ krst ne bi bil ziniž žal-besede, tako pa moramo občutiti to uvedenje — dasi verujemo brez-pogojno, da velečastitemu ordinarijatu ni bil tak nam — kakor udarec, namenjen slovenski narodnosti v tržaški okolici. In velečastita gospoda naj nam verjamejo, da to vznemirjenje ostane vzlic vsem dobrohotnim pojasnilom, dokler cerkvena oblast v Rojanu ne spremeni svoje — recimo — taklike in dokler ona sama ne prične miriti duhov dobrohotnim in — taktim nastopanjem.

Nepremišljenim strahovanjem in neravnost nerodnim in neumestnim povdarjanje lastne uradne in osebne avtoritete se ne mirijo duhovi, ampak se le priliva olja v ogenj!

Se večesa ne smemo prezreti v gori navedenem pojasnilu. Pojasnilo povdarja namreč, da vsled tega — ta besedica je tudi v pojasnilu tiskana razprto — odloka Slovenci niso ničesar izgubili. — Ali ne zveni to kakor nekako pripoznanje, da so izgubili vsled katerega prejšnjega?!

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda so derovali nadalje: N. N. 15 m. blaga, gd. Ant. Jaklič 6 kron, ga. Metlikovič nabrala 2 kroni, katere so darovali: Grego Babič 1 krono, Ras alula 60 st. in Abesinka 40 st. gč. Helena Legat 4 krono, Ivan 6 kron, akoravno je prišel na koncert. Vsem cenjenim darovateljem prelepa hvala!

Italijanske budalosti. Par tednov je temu, kar se je v Trstu pela neka opera nekega Marenza katera skladba pa je bila že napravila „fiasco“ po vsej Italiji. To opero je pohvalila pokojna službena „Adria“, dočim sta jo najenergičneje obsodila „liberalna“ „Piccolo“ in pa bratec mu „Indipendente“. Neki muzikalični „razgled“ izhajajoči v Milanu, pa brani v svoji božični številki to opero ter nazivlja „Adrio“ zavoljo nje povoljne kritike „uglednim listom“, dočim napada druga dva, namreč „Picc.“ in „Indip.“; vendar pa jim slednjič velikodušno odpušča njiju zaslepljenost, ker sta — prosimo, je-li svet kedaj že čul tako strašno neumnost! — hrvatska lista!!! Oj sveta budalost, zakrij si svoje lice, kajti osramočena, zapostavljena si; visoko te je nadkrilila italijanska — neumnost. Seveda ne manjka v dotičnem spisu niti psokv na adresu Hrvatov, češ, da „samo hrvatska brezobraznost“ more obsojati tako „vredno skladbo“!

Človek res ne ve, kaj ga čaka nesreča in resničen je pregovor, da živemu človeku se vse lahko pripeti. Ako sta celó „Piccolo“ in „Indipendente“ zašla med „Hrvate“, potem moramo reči, da so na svetu mogoče tudi najnemogočeje stvari! Kako čudno se vrti svet!

Proti širjenju epidemije. C. kr. namestništvo v Trsta je izdalo političkim oblastim okrožnico, v kateri odreduje med ostalim, da je v namen, da se zapreči širjenje legárja ali kózic iz Pulja in Malega Lošinja v druge kraje, takaj naznaniti tamošnjim oblastim, če odpotuje od tam kdo, ki je že dalje časa bival v prvem ali drugim omenjenih mest in pa kam odpotuje. Na ta način je možno prepričati se o zdravstvenem stanju dotične osebe ter se more ukreniti to, kar velevalo zdravstveni predpisi gledó javne varnosti. — Jednako postopa tudi c. in kr. vojno ministerstvo s takimi vojaki, ki odhajajo na dopust, ali ki so premeščeni iz Pulja drugam.

Carjevič v Italiji? Iz Rima prihaja vest, da se zatrjuje z vso odločnostjo v tamošnjih političkih krogih, da pride sedanji carjevič ruski, carjev brat veliki knez Jurij Romanov, v kratkem v Italijo ker nameruje v Siciliji zdraviti se. Morda pride za njim tudi njegova mati, carica-vdova Aleksandra Feodorovna.

Pevsko društvo „Kolo“ v Trstu vabi na prvi veliki koncert, ki boče v nedeljo dne 10. januarja 1897. v telovadnici sl. „Tržaškega Sokola“ (na vogalu ulice Farneto in Amalia). Razpored: 1. Jenko: „Naprej“, svira orkester. 8. H. Valarič: „Kviško bratje“, poje moški zbor. 3. Kleiber: „Overtura“, svira orkester. 4. N. N.: „Studeneček“ poje mešani zbor. 5. Ivanovič: „Lepa Romunka“, valček, svira orkester. 6. H. Valarič: „Ti osrečiti jo hoti“, poje moški zbor. 7. Ipavec: „Domovina“, duet, svira orkester. 8. Narodne pesmi, poje mešami zbor: a) M. Hubad: „Svarjenje“, (Stoji, stoji tam lipica); b) M. Hubad: „Rozmarin“, (Rasti, rasti rozmarin); c) H. Ražem: „Prisluženo plačilo“, (prvo leto, ko sem služil). 9. H. Ražem: „Zora“, mazurka, svira orkester. 10. A. Nedved: „Rožici“, poje mešani zbor spremljevanjm orkestra. 11. Leibold: „Hrvatski dom“, podpou. i. svira orkester. 12. Dav. Hostnik: „Dva gospoda in jeden sluga“, burka s petjem v enem dejanju. Napeve uglasbil H. Ražem. 13. „Stopaj“, svira orkester. 14. Svobodna zabava in PLES. Na koncertu boče sviral pomnoženi orkester c. k. pp. 87. Vstopnina: za člane 30 nvč., za nečlane 50 nvč. Sedeži 10 nvč. Začetek ob 6 in pol uri zvečer. K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor.

Samomor zaradi jezika svoje žene. Albert Kreg, imovit seljak v Franjinem dolu pri Zemunu, došel je minoli četrtek zjutraj ob 5. uri domov dobro „nakresan“. To je bilo njegovi ženi vzroka dovolj, da je pričela svojega moža psovati najgršimi psovki in godrajati brez konca in kraja. Kmet se je naveličal poslušati strupene izbruhe svoje „boljše polovice“, se poslovil pri svojem otroku in šel — v Donavo. Ljudje so videli, ko je skočil v vodo, toda pomoči ni bilo.

Nenadna smrt. Predsinočnem so spremljali stražarji na komisarijatu pri sv. Jakobu na vozičku ležečega 57letnega težaka Angela Rossettija, ker je v vinjenem stanu razgrajal na kampanji, nahajajoči se v ulici Ponziana 23 ter so grozil kolonu iste kampanije, Mihi Živicu. A ko so dospeli s pijancem do komisarijata, bil je mež kakor v nezavesti. Pozvali so zdravnika, le-ta pa je konstatoval, da je mož — mrtev.

50letnega krošnjarja Jarneja Colettija, stanujočega v ulici Riborgo št. 2, je obšla predsinočnem nenadna slabost. Ko je prihitel zdravnik je bil Coletti že mrtev. Zadel ga je bila kâp na srcu.

Nagrada in odlikovanje dragomanu. Iz Carjegrada poročajo včeraj: Otomanska banka je podarila prvemu dragomanu ruskega poslanstva, v Carjigradu Maksimovu, ček na 5.000 lir sterlin (okolu 60.000 gld.). Maksimov je lani branil in rešil otomansko banko, ko so jo napadli Armenci. — Francoska vlada je odlikovala istega dragomana z redom častne legije.

Dohodki tržaške občine. Meseca novembra minolega leta došlo je v mestno davkarijo 23.874 gld. 6 nvč. na občinskih, 96.178 gld. 81 nvč. pa na državnih davkih.

Tajinstven umor. Iz Budimpešte brzojavljajo: V občini Pecska so našli v vodnjaku ženo imovitega posestnika Joczana; bila je mrtva seveda. Siroti je bila črepinja razklana, ušesa in prsti pa prerežani. Orožniki so prijeli pastuha pokojnice, ker ga imajo na sumu, da je storil to strašno, hudodelstvo.

Volkovi na Ogerskem. Te dni so se štirje volkovi o belem dnevu priklatili v selo Dubova na Ogerskem. Zvezi so planile na 4letnega fantiča, ki se je potikal po cesti in bliskoma so ga padle ter pričele trgati mu obleko s trupla. Otrok ni mogel niti ziniti od samega strahu. V tem trenutku skrajne nevarnosti došlo je po cesti na vso srečo par delavcev, ki so bili kidani sneg. Z lopatami so pričeli udrihati po volkovih, da je hipoma bila kri. Volkovi so zbežali, toda eden izmed njih ni mogel dest' urno za svojimi tovariši, kajti imel je zlom jezic križ. Tega so delavci ubili. Otrok je imel samo par neznatnih prask.

Preveč blagoslavlja! V Šopronju je soproga malega posestnika Scherra poročila baš na Silvestrovo noč — štiri otroke: dva fantiča, dve dekleti. Fantiča sta krepka in zdrava, toda dekleti sta umrli 14 ur po porodu. Pa saj sta tudi dvojčka dovolj za novoletno darilo!

Koledar. Danes (7.): Valentin, škof; Krišpin škof. — Jutri (8.): Severin, opat; Erhard, škof. — Mlaj. — Solnce izide ob 7. uri 45 min., zatonj ob 4. uri 28 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 2.5 stop., ob 2 pop. 6.5 stop. C.

Loterijske številke, izrebane dné 5. t. m.:
Praga 69, 44, 4, 80, 63.
Lvov 61, 64, 68, 5, 24.

Najnovejše vesti.

Dunaj 7. Zbornica poslancev je vsprejela naslov „ljudsko šolstvo“ v razpravi o proračunu ministerstva za nauk.

Peterburg 6. Car je imenoval polkovnika dragonskega polka v Nižnem Novgorodu, princ Luisa Napoleona, načelnikom 45 dragonskega polka.

Havana 6. General Weiler je izjavil v nekem pogovoru, da se je skoro nadejati pacifikacije zapadne Kube ter je pridodal, da on ne spremeni svoje politike, kajti vojaška akcija mora dovesti do popolnega udušenja ustaje.

London 6. Iz Bombaja javljajo: Domačini beže iz mesta, tudi družine delavcev. Ljudje beže na deželo, kjer je že veliko pomanjkanje na živežu. Do sedaj je ostavilo mesto 325.000 prebivalcev. Vlada splošen strah, kajti kuga postaja vedno hujša.

Trgovinske brzojavke in v isti.

Limpaeta, Pšenica za jesen — — — — — za spomlad 1896 8.39 do 8.40 Oves za spomlad 6.—6.02. Rž za spomlad 6.94—6.95. Koruza za maj-juni 1897. 3.92-3.94 Pšenica nova od 7. kil. f. 8.55 8.60 od 79 kil. 8.65—8.70 od 80 kil. f. 8.70—8.75 od 81 kil. f. 8.75

8-80 od 89 kil. for. — — — — — žitna 8-10—8-10 — — — — — 6-10.

Pšenica: Srednje ponudbe in povpraševanje. — Trg obalen. Prodaja 18000 met. stek.: 2—5 noč. cenoje Vreme: sneg.

Praga. Neratificirani vladni listi. 12.20, november-december 12 — rastoče.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v listi z varine vred. o. spoštijatev precej f. 82-50 35 — Cenoavre 84.25 — Četvorni 35 — — — — — V glavah sodih 37 — mlažna Havra. Kava Santos good average za januar 45 — za maj 66.75.

Hamburg. Santos good average za december 55. — za marec 1897. f. 58.50, za september 58.75

Dunajska borza 7. januarja 1897

	dance	predvčeraj
Drjavni dolg v papirju	101.85	101.85
v srebru	102.—	101.95
Avstrijska renta v zlatu	122.75	122.90
v krenah	101.—	100.95
Kreditne akcije	577.25	577.15
London 10 Let.	119.85	119.85
Napoleoni	9.62 1/2	9.69
20 mark	11.78	11.71
100 itali. litr.	45.40	45.40

Stenski koledar za l. 1897

Od več strani se je naglašala potreba koledarja v slovenskem jeziku za rabe v pisarnah. — Tiskarna Dolenc v Trstu priredila je za leto 1897 tak koledar in ga prodaja po 20 nč. komad, s pošto 25 nvč. Kdor si ga želi, naj pošlje omenjeni tiskarni po nakaznici 25 nvč. in natančen naslov, ali pa naj pride sam v tiskarno, trg velike vojašnice št. 2, kjer dobi ga po 20 nvč. komad.

DOM IN SVET

SLOVENSKI LIST S PODOBAMI

Izhaja v Ljubljani v zvezkih dvakrat na mesec na dveh polah. — Podaje permi, povesti in znanstvene spise, posebno o slovenski domovini.

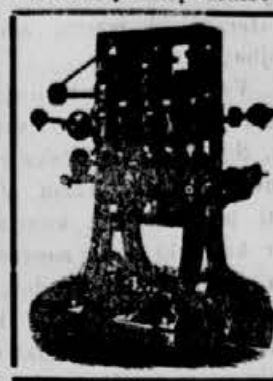
Stane na leto 4 gl. 20 kr. na pol leta 2 gl. 10 kr. četrt leta 1 gl. 5 kr. — Dopisi in denar se pošiljajo „DOM IN SVET“u v LJUBLJANI.

R. DITMAR
TRST
piazza Ponterossa, Ator. 6.

Ilustracije in cenike na zahtevanje dobiva se takoj brezplačno in franko.

litem v najem Pekarijo ali prodajalnico mešanega blaga in žganjem.

Ponudbe piš: o. ravništvo tega lista „Prodajalec 100“

G. Tönnies
Ljubljana.
Tovarna strojev
in
kovačnica za kotle.
Specijaliteti:
žage in stroji za obdelovanje lesa.

Zaloga vina

Antona Polley-ja v Sežani. Pristna bela in črna vina po 23 do 28 gld. hektoliter. Pošilja in razprodaja se le od 50 litrov naprej.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom
iz Richterjeve lekarni v Pragi, pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; deluje se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo na kratko kot Richterjev liniment s „sidrom“ ter naj se previdnostno vsprejmejo le take steklenice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna „Pri zlatem levu“ v Pragi

Narodnjakinje!

Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje veliko skladišče oglja, drv, premoga in koks v ulici S. Zaccaria števil. 1 (mej ulicama Chiozza in Farneto).

Ker izdelujem od navedenih predmetov nekatere na lastno režijo, nekatere pa sem si nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, prepričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru zadovoljiti.

Jamčim za točno postrežbo in poštene vago ter se priporočam z vso

adanostjo
Vekoslav Grebenc.

S početkom novega leta je pričel izhajati v Trstu, v zalogi „Edinosti“, prvi slovenski ženski list

„Slovenka“

Ta novi list prinaša našemu ženstvu razven koristnih, poučljivih in zabavnih spisov tudi spise o gospodinjstvu, o hiši, modi itd.; sploh bavi se z vsemi v ženske stroke spadajočimi predmeti. Ker je ta list važnega pomena za nas Slovence, priporočamo istega vsem, osobito pa našemu ženstvu, vabeči na obilo naročbo. List stane za naročniko „Edinosti“ le 2 gld. — za druge naročnike pa 3 gld. — na leto. Rokopise je pošiljati uredništvu „Slovenke“, naročnina pa

Upravištvu „Edinosti“